

РЕШЕНИЕ

№ 7527

гр. София, 13.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7414** по описа за **2021** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК], представлявано от А. Д. Г., чрез адв. Й. от САК, срещу РЕШЕНИЕ от 16.06.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 111-ти състав, постановено по НАХД №117/2021г., с което е изменено НП №22-007031 от 20.11.2020г. издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., относно наложено наказание имуществена санкция в размер на 2000.00лева за извършено нарушение на чл.415 ал.1 от КТ, като е изменен размерът на наложената санкция на 1500.00лева.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че неправилно е установена фактичката обстановка и оспорва извършеното нарушение, като се сочи, че дължимите суми за трудови възнаграждения са били получени от служителката. Твърди се и нарушено право на защита, предвид нередовно призоваване за с.з., твърди се че за едно нарушение са наложени три отделни наказания. Твърди се че неправилно СРС не е уважил искане за събиране на гласни доказателства. Твърди се, че СРС се е произнесъл по отношение на санкция наложена за неизпълнение на предписания, които не са влезли в сила, тъй като са надлежно обжалвани.

Твърди се също, че неправилно е определена дата на нарушението, факт,

който не е бил обсъден от СРС.

Изложени са доводи за незаконосъобразност на Решението на СРС, твърди се неправилно установена фактическа обстановка и неправилно приложение на материалния закон.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 111-ти състав по НАХД № 117/2020г., като спорът се реши по същество, чрез отмяна на НП, алтернативно се прави искане за връщане на делото на СРС за ново разглеждане от друг състав с указание за допускане на искането гласни доказателства и изясняване на фактическата обстановка.

В с.з. касаторът е редовно призован, представлява се от адв.Й., който поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба – Дирекция „Инспекция по труда“ С. изпраща процесуален представител в проведеното публично заседание, който оспорва жалбата и счита, че атакуваното съдебно решение следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно. Претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и моли да бъде оставена без уважение. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 16.06.2021г. по НАХД № 117/2021г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 111-ти състав е ИЗМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ № 22-007031/20.11.2020г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С., с което на основание чл.416 ал.5 вр. чл.415 ал.1 от КТ, на [фирма] е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 2000.00лева, за нарушение по чл.415 ал.1 от КТ, като е намалил размерът на имуществената санкция на 1500.00лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление – заповед за компетентност на актосъставителя и АНО, протокол за извършена проверка № ПР2024189 от 03.09.2020г. с дадени предписания, протокол за последваща проверка № ПР2026337/01.10.2020г., три броя констативни протоколи, покана до управителя на дружеството за явяване в Д „ИТ“ С., Съобщение изх.№ 20070312/02.10.2020г., а също и показанията на свидетелката Б., дадени в хода на съдебното следствие проведено по делото в СРС. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение по чл. 415 ал.1 от КТ, като е осъществил състава на нарушението. Според решаващият съд, касаторът безспорно е извършил деянието, като подробно е мотивирал това свое заключение и е обсъдил подробно всяко едно от събраните по делото доказателства. Съдът изцяло споделя фактическата обстановка описана в атакуваното Решение, поради което и не намира за нужно да я преповтаря.

Правилно е и становището на СРС, че АУАН и НП са съставени в изискуемата от закона форма и имат съответното съдържание, като не са допуснати каквито и да било процесуални нарушения при издаването им от компетентните за това лица. Съдът не споделя становището на касатора, че фактическата обстановка е

описана неточно и неправилно е била установена, дори напротив, счита, че същата е установена в пълнота като в хода на съдебното следствие са били събрани всички възможни доказателства и са изчерпани процесуалните способности за събиране на относими доказателства.

Правилно СРС е отчетел и факта, че санкцията е определена над предвидения минимален размер за нарушението по чл.415 ал.1 от КТ и преценката на наказващия орган в това отношение е неправилна, като правилно, законосъобразно и житейски справедливо е изменил размерът на санкцията до предвидения в закона минимум.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 111-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

По депозираното доказателствено искане, за събиране на гласни доказателства, съдът намира, че е налице определение на СРС, с което е отказано това доказателствено искане като неотнормено.

Предвид произнасянето на СРС по така описаното доказателствено искане съдът намира, че не е нарушено правото на защита на касатора. Допълнително в своето решение СРС е изложил мотиви, поради които е отказано събирането на тези доказателства.

По делото не се спори, че на [фирма] ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и представлявано от А. Д. Г. с протокол от 03.09.2020г. са били дадени предписания свързани с констатирани различни нарушения на КТ от страна на процесното дружество. Не се спори по делото и факта, че предписанието под №1 в протокола, което е свързано със задължението за изплащане на трудови възнаграждения на П. Г. Н., работник в дружеството не е изпълнено в срок до 23.09.2020г. По делото не са представени доказателства за последващо изпълнение от страна на касатора на дадените предписания за изплащане на трудово възнаграждение за м.януари 2020г.

Правилно е посочена като дата на извършеното нарушение, датата на първия работен ден след изтичане на срока за изпълнение на предписанието.

Правилно въззивната инстанция е обсъдила искането на жалбоподателя за приложението разпоредбата на чл.415в ал.1 от КТ като неоснователно, доколкото не е изпълнено основното условие за неговото приложение, а именно незабавно да е отстранено допуснатото нарушение.

Правилно СРС е обсъдил факта, че касатора е обжалвал дадените му предписания от страна на проверяващите органи за изплащане на трудовото възнаграждение на П.Н. за м. 01.2020г. пред АССГ, но с жалбата не се спира изпълнението на предписанията дадени от Д „ИТ“ С..

В тази връзка в присъствието на двама свидетели, на [фирма] ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и представлявано от А. Д. Г. е съставен акт за установяване на административно нарушение № 22-007031/01.10.2020г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред първата инстанция наказателно

постановление от органите на Д „ИТ“ С..

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно, мотивирано и законосъобразно.

За настоящата инстанция не съществуват съмнения относно установената и приета от СРС фактическа обстановка, като ясно е посочено, кой, къде, кога, какво нарушение е извършил и как е доказано то. Правилно е преценена и обществената опасност на нарушението и нарушителя и правилно СРС е приел, че деянието не представлява маловажен случай. За настоящата инстанция не съществува съмнение, че процесното нарушение е било извършено, като същото е установено по единствения възможен за това начин, чрез извършване на последваща проверка с цел установяване изпълнението на дадените при предходна проверка предписания. Съдът не споделя възражението за неправилно установена фактическа обстановка и недоказаност на нарушението. Ясно е, че на касаторът е надлежно връчен съставения му АУАН, като при връчването на упълномощено за това лице не са направени възражения по констатациите в акта, такива са били депозираны в тридневния за това срок. Същите са обсъдени от АНО. Касаторът е получил процесното НП, обжалвал го е в срок, а след това е подал и касационна жалба срещу решението на СРС. Очевидно е че касаторът е реализирал правото си на защита в пълен обем. Възражението за неправилно установена фактическа обстановка и липса на доказателства за това дали П. Н. е удържала дължимите и суми за заплати от сумите, които е следвало да отчете в дружеството съдът намира за неправилни. Възраженията са практически идентични с възраженията направени и пред СРС. По същите е налице подробно, пунктуално произнасяне от СРС, като и настоящата инстанция споделя разбирането, че е ирелевантно, поради каква причина касатора не е изпълнил в срок даденото му предписание.

Твърдението за нарушено право на защита на касатора, предвид нередовното му призоваване съдът намира за неоснователно. Ако е имало възражения относно реда на призоваване е следвало те да бъдат направени пред СРС, който да обсъди същите. При положение, че процесуалния представител е получил призовката за явяване в с.з. и в същата е правилно посочено № на делото и датата на неговото разглеждане, съдът намира, че не е нарушено правото на защита на касатора, като е допуснато в призовката да е посочен различен номер от този на обжалваното НП. За адв. Й. очевидно не е било налице нарушение на правата му, тъй като лично той е депозирал молба по делото с доказателствени искания, поставил е въпроси към актосъставителя и е изразил становището си по въззивната жалба, без да направи възражение за начина на призоваване. Отделно от изложеното, съдът намира, че за адв. Й. не е чуждо и НП №22-006851 и НП №22-006852 и НП №22-007031 и НП №22-007032, като е надлежно упълномощен да представлява [фирма] ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и представлявано от А. Д. Г. и да води делата по обжалването на всяко от описаните НП до окончателното им приключване.

Съдът не споделя и становището, че за едно нарушение са наложени няколко отделни санкции. Установено е че процесното Решение е произнесено по повод конкретно НП, което е издадено за неизпълнение на едно конкретно дадено предписание от Д „ИТ“ С..

При определяне размерът на санкцията, СРС правилно е оценил обществената опасност на нарушението и правилно

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че

съдебното решение от 16.06.2021г. на СРС, НО, 111-ти състав е правилно и законосъобразно, поради което и следва да бъде потвърдено изцяло. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Предвид изхода на делото, съдът следва да се произнесе по искането за присъждане на разноски на касатора, като намира, че следва да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIII Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 16.06.2021г., постановено по НАХД № 117/2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 111-ти състав, с което е изменено в обжалваната част НП № 22-007031/20.11.2020г., издадено от Директор на Дирекция „ИТ“ С..

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и представлявано от А. Д. Г., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ С. сумата от 80.00лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.